

Наркоманија је појам који означава зависност од дрога. Поред алкохолизма, никотинизма и политоксикоманије спада у токсикоманије, односно у групу болести зависности. Иако су све болести зависности опасне и штетне по здравље појединца, породицу и ширу заједницу, наркоманија је најгори и најтежи вид зависности.

Најчешће промене које се уочавају код наркомана:

- занемаривање радних навика,
- пад успешности у школи или послу,
- нестанак амбиција,
- брзе и нагле промене расположења, од еуфорије, преко нервозе, до депресије, агресивног и самоубилачког понашања,
- напуштање старог круга и контакт са новим пријатељима, непознатим породици,
- запуштеност и губитак хигијенских навика,
- измена биоритма и поремећај сна,
- губитак на тежини.

ОДЕЉЕЊЕ ЗА МЕНТАЛНО ЗДРАВЉЕ И ВОЈНУ ПСИХОЛОГИЈУ

КЛИНИКА ЗА ПСИХИЈАТРИЈУ ВМА

Војни осигураници и цивилна лица са упутом изабраног лекара, прегледе могу заказати сваког радног дана од 07.30 до 15.00 часова.

Цивилна лица која преглед обављају на сопствени захтев могу да закажу преглед од понедељка до четвртка од 15.30 до 19.30 часова.

Војномедицинска академија
www.vma.mod.gov.rs
vma@mod.gov.rs
11000 Београд, Црнотравска 17

Телефони:
011/266-11-22
011/266-27-55

Факс:
011/266-61-64

ЗАКАЗИВАЊЕ ПРЕГЛЕДА:
011/266-27-17
011/360-84-98
011/360-93-98
011/360-93-99

БОЛЕСТИ ЗАВИСНОСТИ

НАРКОМАНИЈА

Основне карактеристике наркоманије су неодољива жеља за дрогом, склоност ка сталном повећању количине дроге и појава психичке и физичке зависности. Психичка зависност се односи на стварање навике да се под дејством дроге изазивају или стварају пожељна стања или осећања. Физичка зависност мења физиолошко стање организма и доводи до измена у биохемијском процесу који се под дејством дроге одвија на измењен начин.

Треба имати у виду да је човек одувек имао жељу да превазиђе стварност, да је замени светом снова, да победи бол и нађе еликсир вечите младости. У том бежању из реалности млади су данас најзаступљенији управо из разлога што период младости, а посебно адолесценције, карактерише склоност ка експериментисању и некритичном односу према ризичном понашању, уз велику радозналост, проблем доколице, потребу да се побегне од проблема и одрасте преко ноћи.

Значајне факторе ризика чине карактеристике личности са емоционалном нестабилношћу, ниским самопоштовањем, slabим социјалним вештинама и раним контактом са неком од дрога. Не смеју се занемарити и многобројни социјални фактори, као што су миграције становништва, поремећај система вредности, пад моралних вредности, енормно повећање криминала, нарушеност породичних односа, нарочито изражена у ратним условима, губитак контроле над децом. Што је више фактора, већа је вероватноћа да се подлегне дејству дроге.

Подела на лаке и тешке дроге извршена је према степену зависности и тежини последица које изазива узимање дроге:

- лаке токсикоманије:

претерана употреба кафе, чаја, дувана, етра, лекова, туткала, лепкова, бензина.

- тешке токсикоманије:

опиоманија (опијум и његови деривати), канабизам (хашиш и марихуана), кокаиноманија, алкохолизам, употреба LSD-а, амфетамина, екстазија.

Млади људи обично почињу са коришћењем таблета за болове и за смирење, затим таблете у комбинацији са алкохолом, ређе испарљиве супстанце, да би олако прешли на марихуану чија је употреба данас у највећем порасту. Мишљење да је марихуана лака дрога је заблуда настала због превише флексибилног односа људи, несвесних да је пут од марихуане до хероина веома кратак, обично шест месеци до годину дана.

Несвесни замке која вреба, појединци лако склизну у свет дроге, у којем налазе задовољство и спас. Међутим, краткотрајно пријатно осећање блаженства, усхићења, опуштености, врло брзо смењују осећања узнемирености, депресије и слабости праћене боловима, порастом температуре и притиска, лупањем срца, пробавним тешкоћама. Да би се умирили ови симптоми, поново се узима дрога и на тај начин се улази у "зачаран круг" из којег се тешко излази.

Наркоман се све више мења, тако да околина почиње да запажа промене које наводе на помисао да то више није иста особа. С обзиром да набавка дроге постаје централни проблем, не преже се од крађа, лажи, преваре, бруталног понашања, промискуитета и проституције при чему потпуно нестају осећања одговорности, дужности, савести, кривице и поноса. Наркоман све дубље тоне у свет у коме су значајно нарушене моралне норме.

Без обзира на непрестано повећање броја наркомана, веома је мало оних који се одлучују на лечење. Процес лечења је дуготрајан. Након краткотрајне детоксикације, која је и најлакша фаза, поступак се наставља мукотрпним радом у којем поред стручњака значајну улогу имају чланови породице и друштвене заједнице. Највећи проблем је пробудити мотивацију за лечењем и успоставити висок степен искрености и поверења између пацијента и лекара.

Неопходно је нагласити да је последња, уједно и најдужа фаза лечења, рехабилитација и ресоцијализација, период у којем доминира неспремност друштва да леченог наркомана врати у своје редове, обезбеди му егзистенцију и тиме превентивно делује на смањење рецидива. Новац који се у свету одваја за лечење наркоманије досеже енормне размере, али оно што је најскупље је незнање, затварање очију пред проблемом и незаинтересованост за ближње.